

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Cuiusmodi scriptor hic pro defensione Origenis commemoret. Cap. XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRAT. HISTOR.

Theotimus, vir ob pietatem & rectam viuendi ratione multorum sermonibus celebratus, Epiphanio respondit.

Cuiusmodi scriptor hic pro defensione Origenis commemoret. CAP. XII.

Quoniam quidem complures obrectatorum impulsu, tanquam vento repentino ad Origenem contumelias vexandum precipites feruntur, non incommodum erit, pauca de illis differere. Homines obscuri abiectique, qui nihil ex se habent, quo nomen suum illustrari possint, ex virorum ipsis longe prestantiorum vituperatione, se nobilitare contendunt. Istud primum Methodio, episcopo Olympi, urbis Lyciae accidit: deinde Eustatio, qui ad tempus ecclesiae praefuit Antiochenae: Apolinario postea: ad extremum Theophilo. Hic maledicorum, ut ita dicam, quaternio, Origenem falso accusare coepit, non eadem causa omnes impulsit. Nam alius alia de re crimen illi intendit: unde singuli separatim omnibus perspicue declararunt, se illa omnia omnino in eo approbare, quae ipsi non nominatim coarguissent. Nam quoniam alius aliud dogma sigillatim reprehendebat, perspicuum est singulos illud tacitos secum omnino habuisse pro vero, quod minime infectati sunt: & id ipsum re ipsa approbasse, quod non verbis exagitassent. Methodius, etsi saepe multumque initio in Origenem inuectus erat, postea tamen quasi ad palinodiam se reuocans, illum in dialogo, quem Zenonem inscripsit, summis laudibus extulit. Illorum vero vituperatio, mea quidem sententia, Origenis commendationem magnopere amplificauit. Nam qui ei, sicut ipsi putabant, crimina digna reprehensione inferebant, hi quidem cum eum quasi male de sancta Trinitate sentientem minime accusent, euidenter suis ipsorum testimonijs ostendunt eum rectam synceramque fidem habuisse. Atque ut isti, quod eum hac in re accusare non possunt, integrae eius fidei testimonium impartiant: Sic Athanasius acerrimus Consubstantialis fidei propugnator, in orationibus suis, quas contra Arianos conscripsit, illum suae fidei testem citat, eius verba in sua ipsius scripta inserit, sicque de eo loquitur: Admirabilis ille & summae industriae vir Origenes, nostram de filio Dei opinionem suo testimonio confirmat:

quippe

quippe illum patri coeternum esse asserit. Quocirca qui Origenem maledictis figere student, Athanasium etiam, eius laudatorem imprudentes contumeliosè insectantur. Sed de Origine hæc quidem hoc loco commemorata sint: Deinceps ad historiam redeamus.

Quod Ioannes ad se Epiphanium vocauit, qui cū non obsequeretur, imo potius in ecclesia apostolorū cōuenticula celebraret, per iurgiū illi significat, multa ab eo contra canones facta esse, vnde Epiphanius metuens sibi, in patriā reuersus est. CAP. XIII.

Ioannes minimè iniquo animo tulit Epiphanium contra canonem in eius ecclesia Diaconum ordinasse, sed obsecrauit, vt cum illo in ædibus, episcopi diuersari vellet. At ille, nec tecum, inquit, diuersari, nec simul preces facere volo, nisi Dioscorum cum fratribus è ciuitate expellas, tuq; ipse decreto, quo Origenis libri condemnantur, subscribas. Cum Ioannes ista facere tardaret, diceretq; non oportere ante generalem de ea re disceptationem inquisitionemq; habitam quicquam temerè & inconsulto statuere, Ioannis aduersarij Epiphonium ad illud institutū aggrediendum impellunt. Nam cum Synaxis in ecclesia apostolorum nomine nuncupata celebraretur, Epiphanium in medium prodire faciunt: Origenis libros coram vniuerso populo damnare: Dioscorum cum fratribus excommunicare: Ioannem denique, quod ex illis stabat, grauitè perstringere. Ioannes, cum hæc illi nuntiata essent, postero die Epiphanio in ecclesia iam versanti ista per Serapionem significat: multa contra Canones agis Epiphani: primum quod ministros Ecclesiæ ordinas in ecclesiis, quæ sunt in mea Diœcesi: deinde quod antè, quàm erat tibi à me potestas permittà, tua ipsius autoritate sacra mysteria celebrasti: contra, cum eras à me ad ea inuitatus, reuisti: ac rursus iam tibi ipse facis potestatem. Vide igitur ne si tumultus ob eam causam in populo oborietur, periculū inde in tuum ipsius caput redundet. Quæ cum Epiphanius audiuiisset, percussus metu, decedit ab ecclesia. Vbi Ioannem grauitè incusauerat, Cyprum nauigare maturauit. Tradūt quidam illum, cum nauem esset iam conscensurus, ista Ioāni